

Р Е Ш Е Н И Е №180

гр.Перник, 15 декември 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на шести декември две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 266/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

Образувано е по жалба на **К. Г. Й.*****, от с. К.***, против заповед № ДК-02-ЮЗР-138 от 12.04.2012 г. на Началник РДНСК, Югозападен район. С атакуваната заповед с наредено премахването на незаконен строеж: "масивна стопанска сграда", находящ се в урегулиран поземлен имот XXIV-710, кв.51 по плана на с.Ковачевци.

В жалбата се твърди, че заповедта е издадена в нарушение на административно производствените правила и установените срокове. Не съдържа мотиви, а само изложени фактически обстоятелства, което не обосновава нареденото премахване. Според процесуалния представител на жалбоподателя не е изследван въпроса с търпимостта на строежа и не е индивидуализирана прецизно постройката по отношение на която е издадена заповедта.

Претендира се присъждане на разноски по делото.

Ответникът по жалбата-Началник на РДНСК-ЮЗР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че е неоснователна и моли административния акт да бъде оставен в сила. Излага мотиви, че безспорно е установен незаконен строеж по смисъла на ЗУТ, а в проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, които да са основание за отмяна на акта.

Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Заинтересованата страна М.П.М.***, чрез адв.С. моли заповед №ДК-02-ЮЗР-138/12.04.2012 г. да бъде отменена.

Заинтересованата страна И.Г.Й.***, заявява становище за незаконосъобразност на издадения административен акт. Счита, че неправилно е разпоредено премахване на постройката, след като тя е изградена в периода 1985-1986 г. Твърди,че многократно е правил опити да узакони същата, но преписките му не са приключвани от общинската администрация. Моли заповедта да бъде отменена.

Административен съд Перник, след преценка по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на посочените оплаквания в жалбата, мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като неин адресат. Жалбата е насочена

срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт, поради което следва да се разгледа по същество.

Поставеният за разглеждане правен спор касае законосъобразността на заповед № ДК-02-ЮЗР-138 от 12.04.2012 г. на Началник РДНСК-Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ "масивна стопанска сграда", находящ се в урегулиран поземлен имот XXIV-710, кв.51, по плана на с.Ковачевци, обл.Перник. Според констатациите на контролните органи строежът представлява сграда с приблизителни размери 3.40 на 3.20, с масивни стени и височина около два метра. Има дървен едноскатен покрив покрит с керемиди. Строежът е захранен с ел.енергия. Строителството е извършено през 1986 г. от Г. Й. ***, баща на жалбоподателя. С оспорвания акт е разпоредено доброволно премахване на незаконния строеж, като същото е възложено на извършителя на строежа.

Заповедта е издадена след извършена съвместна проверка на място от служители на сектор Перник, при РДНСК, ЮЗР и община Ковачевци. Констатациите са оформени в констативни актове № К-128/11-1 от 03.02.2012 г. и акт № К-128/11-1 от 03.02.2012 г. Според описаното в тях осъщественият строеж е без разрешение за строеж. Съставените при извършената проверка констативни актове са връчени лично на жалбоподателя. В седмо дневния срок е постъпило възражение от жалбоподателя срещу констативните актове, като е посочена годината на построяване на процесната постройка и се твърди, че същата е в режим на търпимост.

При така установените факти по делото от правна страна съдът намира, че жалбата е основателна, по следните съображения:

Контролът за законосъобразност на първо място се отнася до процесуалните предпоставки за издаването на заповедта и едва след тона се преценява за наличието на предпоставките визирани в чл. 225 ал.1 във връзка с чл.222, ал.1, т. 10 от ЗУТ, на което правно основание е издадена заповедта, т.е. дали е налице безспорно установен незаконен строеж подлежащ на събаряне.

Съгласно чл. 222, ал. 1 от ЗУТ, контролът по строителството се осъществява от Началникът на ДНСК или упълномощено от него лице. Част от този контрол по т. 10 на цитирания текст от ЗУТ е издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях. От приложената по делото заповед №-РД-13-297/14.12.2011 г. на Началника на ДНСК, е видно че на началниците на регионални структури са предоставени правомощия свързани с предотвратяване на незаконното строителство, в това число и издаване заповеди за премахването му. При условията на делегиране на правомощия, Началникът на РДНСК Югозападен район, е издал в рамките на предоставената му компетентност оспорваната заповед, имаща за предмет премахване на незаконен строеж. Той с компетентен административен орган, оправомощи по надлежния ред, поради което акта с издаден от компетентен орган.

Заповед № ДК-02-ЮЗР-138 от 12.04.2012 г. на Началник РДПСК-Югозападен район, е издадена след изпълнение на процедурата по чл. 225, ал. 3 от ЗУТ. На 03.02.2011 г. е осъществена проверка на място, от служители на сектор Перник при РДНСК, ЮЗР и са съставени констативни актове, в които е обективизирано и онагледено фактическото положение на процесиият строеж. Описани са приблизително и техническите му параметри. Прието е, че е извършено строителство без разрешение за строеж, в нарушение на разпоредбите на чл.148, ал.1 във вр.с чл.147, ал.1,т.1 от ЗУТ. Началника на РДНСК-ЮЗР въз основа на констативните протоколи е приел, че е на лице безспорно установен незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал.2, т. 2 от ЗУТ и е постановил премахването му.

Контролът за законосъобразност върху процесната заповед изисква преценка за наличие на предпоставките визирани в чл. 225, ал.2, т. 2 от ЗУТ, на което правно основание е издадена оспорваната заповед. Правомощията на Началника на РДНСК, в случаите на констатирано незаконно строителство са изчерпателно посочени в чл. 225 от ЗУТ. В ал. 2 на същия текст е посочено, че незаконен строеж е този, който: е изграден в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план; е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без издадено строително разрешително и когато строежа е осъществен при съществени отклонения от одобрения инвестиционен проект.

Според цитираната като правно основание на оспорваната заповед норма - строежът е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без строително разрешение. От събраните в хода на административното производство материали, приобщени като доказателства по делото и такива ангажирани в съдебно производство се установява, че не е издавано разрешително за строеж от главния архитект на община Ковачевци. По отношение на процесната стопанска сграда се твърди, че е построена през 1986 г. Това обстоятелство се установява както от приложените по делото нотариално заверени декларации, така и от разпитаните в съдебно заседание свидетели-М. Г. М.*** и С. Н. Я.***. Изслушана е и съдебно техническа експертиза приета по делото, която съдът кредитира като компетентно и безпристрастно дадена. От съдържанието ѝ се налага извод, че настоящия състав приема, че въпросния строеж е изпълнен съгласно изисванията на ЗТСУ относно отстояния от страничните регулационни линии и е построена преди 1986 г. За стопанската сграда предмет на атакуваната заповед липсват строителни книжа и от извършената проверка в Община Ковачевци не е констатирано такива да са издавани.

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка решаващият състав приема, че оспорваната заповед е издадена в противоречие с основни принципи на административното производство - принципът на истинност, установен в чл. 7 АПК и принципът на служебното начало, регламентиран в чл. 9, ал. 2 и ал. 4 АПК. Съгласно тези принципи административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, а административният орган е задължен да събира всички необходими доказателства, относими към правилното разрешаване на поставения пред* него въпрос.

В процесния случай административният орган в нарушение на чл.35 от АПК, е постановил оспорваната заповед без да установи относими към административното производство факти: кои са приложимите към момента на извършване на строителството технически правила и норми към такъв вид постройки и търпим ли е строежа по смисъла на §16 от ПРЗ на ЗУТ.

Прилагането на специалния Закон за устройството на територията не дерогира задълженията на администрацията по АПК да извърши анализ на представените доказателства и изложени от жалбоподателя аргументи и да прецени релевантно относимите възражения-изрично посочване на годината на построяване на обекта и твърденията за търпимост.

В конкретния случай административният орган се е задоволил да посочи, че е изследван въпроса за търпимостта на строежа. Не са налице обаче доказателства от които да е видно, че това е направено в хода на конкретното административно производство. Не е достатъчно да се приеме само констатацията на общинската администрация, че строежа не отговаря на изискуванията на §16 от ПР на ЗУТ и това да послужи като мотиви на акта. Вярно е, че само главният архитект на общината може да издаде удостоверение за търпимост, но дали един строеж е търпим може да се установи и от органите на РДНСК за нуждите на производството по премахване. И това е не само

възможност предвидена от закона, а задължение именно на контролните органи, което в конкретния случай не е спазено. Въпреки, че е установен момента на извършване на строителството не е извършена преценка относно търпимостта на строежа по §16 от ПРЗ от ЗУТ. Извършването на тази проверка е задължение на административния орган преди да разпорежи премахване на незаконен строеж.

Това е и спорният въпрос между страните в настоящото производство. Няма спор, поради което и съдът категорично приема за установено, че процесната стопанска сграда е построена през 1986 г. Строежи, изградени до 07.04.1987 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действували по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползуване. Предвид изложеното процесната ограда е допустима както по действащите норми към момента на изграждането и, така и по сега действащите такива, поради което може да се приеме за търпим строеж по смисъла на пар. 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. След като са налице условията за прилагане на посочения текст, издадената заповед за премахване на строежа е незаконосъобразна като противоречаща на материално право а норма и поради това подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, при направено искане за присъждане на разноски, ответникът по жалбата следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в размер общо на 510 лева, от които 10 лева държавна такса за образуване на делото, 100 лв. заплатен депозит за изготвяне на експертизата и 400 лева договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ заповед № ДК-02-ЮЗР-138 от 12.04.2012 г. на Началник на РДНСК-Югозападен район с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: "масивна стопанска сграда", находящ се в урегулиран поземлен имот XXIV-710, кв.51 по плана на с.Ковачевци.

ОСЪЖДА РДНСК, Югозападен район да заплати на К.Г.Й.,***, направени разноски в производството в размер на 510 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:П/